

เสร็จที่ 639/2543

บันทึก

เรื่อง แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการ
สอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบละเมิด

กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินได้มีหนังสือ ที่ สกท.
1442/2543 ลงวันที่ 11 สิงหาคม 2543 ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาขอหารือ
ปัญหาข้อกฎหมาย โดยมีข้อเท็จจริงสรุปได้ดังนี้

กระทรวงการคลังได้มีคำสั่งกระทรวงการคลังที่ 376/2540 ลงวันที่ 16
ธันวาคม 2540 แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษาและเสนอแนะมาตรการเพิ่มประสิทธิภาพการ
บริหารจัดการระบบการเงินของประเทศ (ศปร.) เพื่อวิเคราะห์ต้นเหตุที่นำไปสู่สถานการณ์
วิกฤติทางเศรษฐกิจและการเงิน และเสนอมาตรการเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ
ระบบการเงินของประเทศ ศปร. ได้เสนอรายงานผลการศึกษาคือรัฐมนตรีว่าการกระทรวง
การคลังเมื่อวันที่ 10 เมษายน 2541 และนำเสนอต่อคณะรัฐมนตรี ซึ่งคณะรัฐมนตรีมีมติ
เมื่อวันที่ 6 พฤษภาคม 2541 รับทราบผลการวิเคราะห์และวินิจฉัยข้อเท็จจริง และให้
กระทรวงการคลังไปศึกษาพิจารณารายงานในรายละเอียดหากเห็นว่าประเด็นการกระทำใด
ของบุคคลใดเกี่ยวข้องกับความผิดใด ไม่ว่าจะเป็ในทางแพ่งหรืออาญาหรือความผิดใน
ทางอื่นใด ให้กระทรวงการคลังดำเนินการตามอำนาจหน้าที่เพื่อให้เป็นไปตามกระบวนการ
ยุติธรรมต่อไป

กระทรวงการคลังได้มีคำสั่งกระทรวงการคลังที่ 131/2541 ลงวันที่ 20
กรกฎาคม 2541 แต่งตั้งคณะกรรมการศึกษารายงาน ศปร. เพื่อชี้มูลความผิดและหา
ผู้กระทำความผิดหรือต้องรับผิดชอบตามกฎหมาย (ศศปร.) ซึ่ง ศศปร. ได้รายงานผลการวินิจฉัย
ชี้มูลความผิดต่อกระทรวงการคลังเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2543 และได้มีการนำเสนอ
คณะรัฐมนตรีในระยะต่อมา ซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 14 มีนาคม 2543 รับทราบ
รายงานของ ศศปร. เกี่ยวกับผลการวินิจฉัยชี้มูลความผิดกรณีการปกป้องค่าเงินบาท
การซื้อหุ้นสามัญเพิ่มทุน และความช่วยเหลือสภาพคล่องของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบ
สถาบันการเงิน และหากเห็นว่าประเด็นการกระทำใดของบุคคลใดเกี่ยวข้องกับ
ความผิดใด ไม่ว่าจะเป็ในทางแพ่งหรืออาญาหรือความผิดในทางอื่นใด ให้ดำเนินการตาม
อำนาจหน้าที่เพื่อให้เป็นไปตามกระบวนการยุติธรรม

กระทรวงการคลังได้มีหนังสือกระทรวงการคลัง ลงวันที่ 28 มิถุนายน 2543
ถึงประธานกรรมการจัดการกองทุน นำส่งเอกสารรายงานผลการศึกษาของ ศศปร. เพื่อใช้
ประกอบการพิจารณาดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีต่อไป

จากข้อเท็จจริงดังกล่าว กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน
จึงขอหารือในปัญหาข้อกฎหมายดังต่อไปนี้

1. ศศปร. ถือเป็นคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดตาม
ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิด
ของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 หรือไม่ เพียงใด
2. จะต้องมี การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด
เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้องรับผิดชอบและจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ผู้ต้องหา
ชดใช้ขึ้นมาใหม่หรือไม่ อย่างไร
3. รายงานของ ศศปร. จะถือได้ว่าเป็นการเสนอเรื่องอย่างเป็นทางการให้กับ
ผู้แทนนิติบุคคลอื่นได้หรือไม่ อย่างไร
4. อายุความในการเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้ทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจะ
เริ่มนับตั้งแต่เมื่อใด

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวโดยได้ฟัง
คำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน ผู้แทน
ธนาคารแห่งประเทศไทย และผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลาง) แล้ว ปรากฏ
ข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่าความเสียหายมีทั้งส่วนที่เกิดขึ้นก่อนและส่วนที่เกิดขึ้นภายหลัง
พระราชบัญญัติความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ใช้บังคับ และกองทุน
เพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินโดยประธานกรรมการจัดการกองทุนได้มีคำสั่ง
แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี
ว่าด้วยหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 แล้ว
เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2543¹ นอกจากนี้ กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบัน
การเงินซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจยังมีได้มีระเบียบของหน่วยงานในเรื่องหลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับ
ความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ ดังนั้น จึงต้องนำระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วย
หลักเกณฑ์การปฏิบัติเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 มาใช้บังคับ
โดยอนุโลมตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2539 แจ่งโดยหนังสือสำนัก
เลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0214/ว 235 ลงวันที่ 28 พฤศจิกายน 2539 สำหรับ
ประเด็นข้อหารือดังกล่าว นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) มีความเห็นดังนี้

¹ คำสั่งที่ สกท. 3/2543 เรื่อง การแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดตาม
รายงานผลการศึกษาของ ศศปร. (กรณีการซื้อหุ้นเพิ่มทุนของธนาคารกรุงเทพฯ พาณิชยกรรม จำกัด
(มหาชน)) ลงวันที่ 22 สิงหาคม 2543

1. ประเด็นที่หนึ่ง ที่ว่า ศศปร. เป็นคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ หรือไม่ นั้น เห็นว่า การแต่งตั้ง ศศปร. ตามคำสั่งกระทรวงการคลัง ที่ 131/2541 ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2541 มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารายงานของ ศศปร. และสอบสวนข้อเท็จจริงทั้งหมดให้รอบคอบถี่ถ้วน แล้ววินิจฉัยชี้มูลในเบื้องต้นว่า บุคคลใดมีการกระทำที่มีส่วนต้องรับผิดชอบตามกฎหมายใดหรือไม่ ไม่ว่าในทางแพ่ง ทางอาญาหรือทางอื่นใดต่อความเสียหายที่เกิดขึ้น โดยมีอำนาจหน้าที่ศึกษาสอบสวนและวินิจฉัยข้อเท็จจริงในเบื้องต้นว่า บุคคลใดบ้างที่มีส่วนสร้างความเสียหายให้แก่เงินทุนสำรองระหว่างประเทศและกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน และเสนอผลการศึกษาคือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังนั้น เป็นเพียงการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นเพื่อประกอบการพิจารณาดำเนินการต่อไป ดังนั้น เมื่อพิจารณาถึงวัตถุประสงค์ในการแต่งตั้งและอำนาจหน้าที่ของ ศศปร. ดังกล่าวข้างต้นแล้ว เห็นว่า ศศปร. ไม่เป็นคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดตามข้อ 12² ของระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ

2. ประเด็นที่สอง ที่ว่า จะต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีฯ หรือไม่ นั้น เห็นว่า รายงานของ ศศปร. ได้ชี้มูลความผิดว่าความเสียหายที่เกิดขึ้นแก่เงินทุนสำรองระหว่างประเทศและกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินนั้น เจ้าหน้าที่หลายรายมีส่วนเกี่ยวข้องและต้องรับผิดชอบทั้งทางอาญา ทางแพ่ง และทางวินัย ซึ่งรายงานของ ศศปร. ดังกล่าวถือเป็นกรณีที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าความเสียหายดังกล่าวเกิดจากการกระทำของเจ้าหน้าที่ ดังนั้น จึงต้องมีการแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิด เพื่อพิจารณาเสนอความเห็นเกี่ยวกับผู้ต้องรับผิดชอบและจำนวนค่าสินไหมทดแทนที่ผู้นั้นต้องชดใช้

3. ประเด็นที่สาม ที่ว่า รายงานของ ศศปร. จะถือได้ว่าเป็นการเสนอเรื่องอย่างเป็นทางการให้กับผู้แทนนิติบุคคลอื่นได้หรือไม่ อย่างไร นั้น เห็นว่า เมื่อกระทรวงการคลังได้มีหนังสือ ลับมาก ด่วนที่สุด ที่ กค 0319/14530 ลงวันที่ 28 มิถุนายน 2543 ส่งรายงานของ ศศปร. ไปให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินเพื่อใช้ประกอบการพิจารณาดำเนินการตามมติคณะรัฐมนตรีต่อไปนั้น ย่อมถือได้ว่าเป็นการแจ้งเรื่องดังกล่าวให้กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินทราบอย่างเป็นทางการแล้ว

² ข้อ 12 ถ้าผู้มีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการตามข้อ 8 ข้อ 10 หรือข้อ 11 ไม่ดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการภายในเวลาอันควรหรือแต่งตั้งกรรมการโดยไม่เหมาะสม ให้ปลัดกระทรวง ปลัดทบวง หรือรัฐมนตรีซึ่งเป็นผู้บังคับบัญชาหรือกำกับดูแลหรือควบคุมการปฏิบัติงานของบุคคลดังกล่าวมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการหรือเปลี่ยนแปลงกรรมการแทนผู้มีอำนาจแต่งตั้งนั้นได้ตามที่เห็นสมควร

4. ประเด็นที่สี่ ที่ว่า อายุความในการเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจะเริ่มนับตั้งแต่วันที่ใด นั้น เห็นว่า ข้อเท็จจริงปรากฏว่ากรณีความเสียหายแก่กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินนั้น มีทั้งกรณีที่เกิดขึ้นก่อนและกรณีที่เกิดขึ้นภายหลังวันที่พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ใช้บังคับ ดังนั้น อายุความในการเรียกให้เจ้าหน้าที่ผู้กระทำละเมิดชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจึงแยกพิจารณาได้ดังนี้

กรณีเจ้าหน้าที่ได้กระทำละเมิดก่อนวันที่พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ใช้บังคับ อายุความในการใช้สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายให้บังคับตามบทบัญญัติมาตรา 448³ แห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งความเห็นทำนองเดียวกันนี้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะพิเศษ) ได้เคยวินิจฉัยไว้แล้วในเรื่องเสร็จที่ 90/2541⁴

กรณีเจ้าหน้าที่ได้กระทำละเมิดภายหลังวันที่พระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539 ใช้บังคับ อายุความในการใช้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่มีกำหนดสองปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้จะพึงชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ทั้งนี้ ตามมาตรา 10 วรรคสอง⁵ แห่งพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. 2539

³ มาตรา 448 สิทธิเรียกร้องค่าเสียหายอันเกิดแต่มูลละเมิดนั้น ท่านว่าขาดอายุความเมื่อพ้นปีหนึ่งนับแต่วันที่ผู้ต้องเสียหายรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้จะพึงชดใช้ค่าสินไหมทดแทนหรือเมื่อพ้นสิบปีนับแต่วันที่ทำการละเมิด

⁴ บันทึก เรื่อง การไล่เบี้ยเรียกเงินชดใช้ในทางแพ่งหรือชดใช้ค่าสินไหมทดแทนทางละเมิดส่งพร้อมหนังสือถึงเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ที่ นร 0601/182 ลงวันที่ 5 มีนาคม 2541

⁵ มาตรา 10 ในกรณีที่เจ้าหน้าที่เป็นผู้กระทำละเมิดต่อหน่วยงานของรัฐไม่ว่าจะเป็นหน่วยงานของรัฐที่ผู้นั้นอยู่ในสังกัดหรือไม่ ถ้าเป็นการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ การเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ให้นำบทบัญญัติมาตรา 8 มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่ถ้ามิใช่การกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ ให้บังคับตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนจากเจ้าหน้าที่ทั้งสองประการตามวรรคหนึ่ง ให้มีกำหนดอายุความสองปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐรู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวเจ้าหน้าที่ผู้จะพึงชดใช้ค่าสินไหมทดแทน และกรณีที่หน่วยงานของรัฐเห็นว่าเจ้าหน้าที่ผู้นั้นไม่ต้องรับผิด แต่กระทรวงการคลังตรวจสอบแล้วเห็นว่าต้องรับผิดชอบให้สิทธิเรียกร้องค่าสินไหมทดแทนนั้น มีกำหนดอายุความหนึ่งปีนับแต่วันที่หน่วยงานของรัฐมีคำสั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลัง

สำหรับประเด็นที่ว่า อายุความดังกล่าวจะเริ่มนับตั้งแต่วันที่ใดนั้น เห็นว่า ในกรณีที่ผู้เสียหายเป็นนิติบุคคลต้องถือเอาวันที่ผู้แทนนิติบุคคลได้รู้ถึงการละเมิด และรู้ตัวผู้ต้องหาจะต้องใช้คำสินไหมทดแทนเป็นวันเริ่มนับอายุความ⁶ ซึ่งในกรณีที่ไม่สามารถจะรู้ได้โดยประจักษ์ชัดว่าผู้ต้องหาต้องรับผิดชอบเป็นใคร และผู้แทนนิติบุคคลนั้นได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนเพื่อหาตัวผู้ต้องหาต้องรับผิดชอบทางแพ่งขึ้นและเมื่อคณะกรรมการสอบสวนได้เสนอรายงานการสอบสวนที่ได้ระบุตัวผู้ต้องหาต้องรับผิดชอบไว้แล้วต่อผู้แทนนิติบุคคล โดยปกติแล้วศาลจะถือเอาวันที่ผู้แทนนิติบุคคลได้รับทราบรายงานการสอบสวนดังกล่าวเป็นวันเริ่มนับอายุความ⁷ จากข้อเท็จจริงปรากฏว่า กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินได้แต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดขึ้นแล้วเมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2543 ฉะนั้น จึงต้องถือเอาวันที่ผู้แทนกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินได้รับทราบรายงานการสอบสวนที่ได้ระบุตัวผู้ต้องหาต้องรับผิดชอบไว้ของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความรับผิดชอบทางละเมิดเป็นวันเริ่มนับอายุความ

(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสถานต์
(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสถานต์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ชันวาคม 2543

⁶ เทียบตามนัยคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2956/2538 (กองทัพบกเป็นนิติบุคคลมีผู้บัญชาการทหารบกเป็นผู้แทนและผู้แสดงเจตนาอันเป็นความประสงค์ของนิติบุคคล อายุความจะเริ่มนับตั้งแต่วันที่ผู้บัญชาการทหารบกหรือผู้ทำการแทนทราบเหตุและตัวผู้ต้องหาต้องรับผิดชอบ)

⁷ เทียบตามนัยคำพิพากษาศาลฎีกาที่ 1491/2535 (คณะกรรมการสอบสวนของกรมทางหลวงได้ทำการสอบสวนและรู้ตัวผู้ต้องหาต้องรับผิดชอบแล้วได้รายงานเสนอไปยังอธิบดีเมื่อวันที่ 28 กุมภาพันธ์ 2528 และอธิบดีทราบเรื่องเมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2528 ถือได้ว่าอธิบดีผู้แทนโจทก์รู้ถึงการละเมิดและรู้ตัวผู้ต้องหาต้องชดใช้คำสินไหมทดแทนเมื่อวันที่ 4 มีนาคม 2528).